

РЕШЕНИЕ

№ 161

гр. С., 22.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С. в публично заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Румяна Б. Пенева

при участието на секретаря Даниела М. Калчева
като разгледа докладваното от Румяна Б. Пенева Търговско дело №
20255500900226 по описа за 2025 година

Предявени са обективно съединени искиове с правно основание чл.422 ГПК във вр. с чл.430 от ТЗ вр. чл. 79 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД.

В исковата молба ищецът „О.“ АД посочва, че с Договор за потребителски кредит №20R-L470416 от 19.10.2020 г. „О.“ АД е предоставила на В. Т. С. - кредитополучател и длъжник, банков кредит в размер на 35 000 лева /тридесет и пет хиляди лева/, като кредитът е изцяло усвоен, а крайният срок на издължаване е 25.09.2030г. Посочва, че съгласно договора, кредитополучателят се е задължил да го издължава в срокове и условия, подробно описани в разпоредбите на чл. 16, 17, 18, 19 от договора за кредит. В Раздел ПРЕДСРОЧНА ИЗИСКУЕМОСТ И ПРИНУДИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ НА КРЕДИТА, чл.21 от Договора за кредит са посочени и случаите, при които банката има право едностранно, без да дължи уведомление или покана до длъжника да обяви задълженията му, произтичащи от настоящия договор за предсрочно изискуеми и да пристъпи към принудително събиране на целия дълг. Сочи, че по силата и при условията на Допълнително споразумение №1 от 19.02.2021 г. към Договор за потребителски кредит № 20R-L470416 от 19.10.2020г., страните са констатирани остатъчния дълг по кредита към 19.02.2021г., съгласно

Приложение № 1 - „погасителен план“ неразделна част от споразумението. Страните договорили гратисен период, съгласно Приложение № 1 за издължаване на вноските по главницата. Крайният срок на издължаване на кредита станал 25.12.2030г. В исковата молба се твърди, че по кредита има неплатени общо 40 (четиридесет) месечни погасителни вноски с общ размер от 14 811.29 лева (четиринадесет хиляди осемстотин и единадесет лева и двадесет и девет стотинки). Поради неплащане и неиздължаването им в срок, както следва: 25.07.2021 г.- 350.87 лева; 25.08.2021г.- 370.78 лева; 25.09.2021 г.-370.78 лева; 25.10.2021г. г.- 370.78 ; 25.11.2021 г. -370.78 лева; 25.12.2021г.- 370.78 лева; 25.01.2022г. -370.78лв. ; 25.02.2022г. -370.78лева; 25.03.2022г.- 370.78 лева; 25.04.2022 г. -370.78лв. ; 25.05.2022 г.- 370.78 лева; 25.06.2022г.- 370.78 лева; 25.07.2022г.- 370.78лева; 25.08.2022г.- 370.78лева; 25.09.2022г. - 370.78лв. ; 25.10.2022г.- 370.78лева; 25.11.2022г.; 25.12.2022г.- 370.78лева; 25.01.2023 г.- 370.78 лева; 25.02.2023 г.- 370.78 лева; 25.03.2023 г.- 370.78 лева; 25.04.2023 г.- 370.78 лева; 25.05.2023 г.- 370.78 лева; 25.06.2023 г.- 370.78 лева; 25.07.2022 г. -370.78лв. ; 25.08.2023 г.- 370.78 лева; 25.09.2023 г.- 370.78 лева; 25.10.2022 г. лева; 25.11.2023 г.- 370.78 лева; 25.12.2023г. - 370.78 лева; 25.01.2023 г.- 370.78 лева; 25.02.2024 г. - 370.78 лева; 25.03.2024 г.- 370.78 лева; 25.04.2024г. -370.78лв. ; 25.05.2024 г. - 370.78лв ; 25.06.2024г.- 370.78 лева; 25.07.2024 г. -370.78лв.; 25.08.2024 г. - 370.78 лева; 25.09.2024 г. 25.10.2024г. лева; 25.10.2023 г. -370.78лв. и поради неизпълнение на чл.21.1.1. от Договор за потребителски кредит № 20R-L470416 от 19.10.2020 г., а именно: длъжникът не издължил на съответния падеж частично или напълно която и да е договорена погасителна вноска, кредитът, ползван от В. Т. С. е обявен за предсрочно изискуем в пълен размер на 13.11.2024 г.

Посочва се, че в съответствие с т.18 от Тълкувателно решение №4 от 18.06.2014г. по т.д. №4/2013г. на ОСГТК на ВКС, Банката е уведомила кредитополучателя В. Т. С. за предсрочната изискуемост с уведомително писмо - покана за доброволно изпълнение изх. №ИД-27984 2024/14.10.2024г., получена лично от длъжника на 29.10.2024г., видно от приложените уведомително писмо и разписка. Предсрочната изискуемост е произвела действие и кредитът е осчетоводен като предсрочно изискуем на 13.11.2024г., след изтичане на предоставения с поканата четиринадесетдневен срок за доброволно изпълнение, в който задължението не било платено от длъжника. Поради това на 03.12.2024г. ищецът подал заявление по чл.417 от ГПК в

Районен съд С. за издаване на Заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК и изпълнителен лист срещу длъжника В. Т. С., с ЕГН ***** - кредитополучател. По подаденото заявление РС С. е издал Заповед за незабавно изпълнение №2909 от 06.12.2024г. и Изпълнителен лист №2503 от 06.12.2024г. по ч. гр. д. № 5382/2024г. срещу ответника, като го осъдил да заплати на банката следните суми: 33 519.53 лева - главница; 4 886.10 лева - договорна лихва за периода 25.07.2021г.до 12.11.2024г.вкл.; законна лихва върху главницата, считано от 03.12.2024г.; 2 446.53 лева - обезщетение за забава върху просрочените плащания за периода от 25.07.2021г. до 12.11.2024г.; 253.82 лева - обезщетение за забава на предсрочно изискуемата главница за периода от 13.11.2024г. до 02.12.2024г.; 822.12 лева - разноски; 100 лева - юрисконсултско възнаграждение.

Посочва се, че след получаването на заповедта за изпълнение и изпълнителния лист, срещу горепосочения длъжник е образувано изпълнително дело №20258700400074 по описа на ЧСИ И.С., рег. № 870 с район на действие - ОС С.. Сочи се, че препис от издадената заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК е връчена от ЧСИ И.С. на длъжника В. Т. С. на 19.03.2025г. В срока по чл. 412, т. 8 от ГПК длъжницата по делото е депозирала възражения по чл. 414 и по чл.414а от ГПК, което е основание за даване на посочените в чл. 415, ал. 1, т. 1 ГПК указания до заявителя. Със съобщение от 20.05.2025г. на Районен съд - С., получено в Банката съответно на 30.05.2025г., ищецът бил уведомен, че срещу Заповедта за изпълнение по ч.гр.д. 5382/2024г. е подадено възражение, като му е указано, че в едномесечен срок трябва да предяви иск относно установяване на вземането от В. Т. С., предмет на издадената заповед за незабавно изпълнение. С оглед гореизложеното и на основание чл.422, ал. 1 от ГПК, предявява настоящия иск за установяване на вземането на „О.“ от В. Т. С..

Моли да се постанови решение, с което да се признае за установено, че В. Т. С., с ЕГН ***** - кредитополучател, на основание Договор за потребителски кредит №20R-L470416 от 19.10.2020 г. дължи на „О.“, следните суми: 33 519.53 лева - главница; 4 886.10 лева- договорна лихва за периода 25.07.2021г.до 12.11.2024г.вкл.; законна лихва върху главницата, считано от 03.12.2024г.; 2 446.53 лева - обезщетение за забава върху просрочените плащания за периода от 25.07.2021г. до 12.11.2024г.; 253.82 лева - обезщетение

за забава на предсрочно изискуемата главница за периода от 13.11.2024г. до 02.12.2024г.; законна лихва върху просрочената главница от 03.12.2024г. до окончателното изплащане на задължението, за които суми е издадена Заповед № 2909 за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по 417 ГПК от 06.12.2024г., постановена по ч.гр. д. № 5382/2024г. на Районен съд С..

Моли да му бъдат присъдени и разноските по настоящото дело - 941.96 лв. държавна такса и 150 лева юрисконсултско възнаграждение.

Предвид приетата задължителна съдебна практика, застъпена в т.12 от ТР №4/2013г. от 18.06.2014г., моли съдът да се произнесе с осъдителен диспозитив по дължимостта на разноските в заповедното производство.

В законния срок по делото е постъпил **отговор на исковата молба**, с който ответницата оспорва предявения иск по основание и по размер. Посочва, че спорът касае регламента на чл. 430-чл. 432 от Търговския закон Раздел III, Гл. XXV. Излага, че срокът на връщане на даденият банков кредит е 19.10.2030г. и този срок още не е настъпил, а се иска предсрочна изискуемост - чл.432, т.3 ГПК. Посочва, че не са налице визираните в ТЗ хипотези, за да се иска предсрочна изискуемост на процесния кредит по чл. 432, ал. 1, т. 1- т. 4 от ТЗ. В отговора се излага, че Банката- ищец не е дала достатъчен срок, нито е уведомила надлежно ответната страна - кредитополучател. В тази връзка оспорва представеното писмено доказателство - писмо с обратна разписка, което удостоверява пратката, но не е съдържанието на плика. Посочва, че процесният кредит не е обезпечен с някакво имущество на кредитополучателя или с други гаранционни условия, като обезпечение на дадената сума. Ответницата излага, че наличието на застраховка „Живот“, касае личността на кредитополучателя, а според Раздел- III, Т. 23.6- Банката предлага, но не задължава кредитополучателя да сключи такава застраховка, която е под условие и при наличие на едно бъдещо и несигурно събитие смърт/по неестествен път/. В случая банката- ищец е разрешила и отпуснала процесния кредит при условията на кредитен риск, а рискът се носи от търговеца - в случая- „О.“.

Посочва, че по настоящия случай има образувано изп. д.№67/2025 г. — ЧСИ Г.И., по което ответницата е вискател срещу длъжника И.С.С. и това вземане било преотстъпено от ответницата на нейния кредитор „О.“- клон С., като вискател. Моли да се изиска от ЧСИ Г.И. - гр. С., посоченото изп. д. Посочва, че въпреки това необосновано Банката- ищец, чрез ЧСИ Г.И.

наложила запор върху настоящата банкова сметка в банка „ДСК“ гр. С. на ответницата. Прави възражение за наличие на неравноправни договорни клаузи в Договора за банков кредит- чл. 21 от Договора, според който „без уведомление Банката може да обяви задълженията за предсрочно изискуеми“. Счита, че това е в противоречие с чл.432 от ТЗ, както и чл.15 от Договора. Посочва, че в т.15.4.1 /2/ е вписано, че лихвата и разходите са неизменни за целия срок на договора, а в същото време банката начилиявала 10 пункта над основния лихвен процент, респ. т.н. „РЛП- „референтен лихвен процент“. Неправилно начилиявала лихва върху лихва. Ето защо оспорва основанието на предявения иск и неговият размер.

Постъпила е **допълнителна искова молба**, с която ищецът заявява, че ответницата неправилно тълкува разпоредбите на чл.430-432 ТЗ. Предсрочната изискуемост не била свързана с настъпването на крайния падеж (19.10.2030 г.), а с допуснато неизпълнение. В случая били налице многократни и продължителни просрочия, които самата ответница не отрича, а дори твърдяла “частични плащания” - което потвърждава просрочието. Съгласно чл. 432, ал.1, т.3 ТЗ, както и поради неизпълнение на чл.21.1.1. от Договор за потребителски кредит №20R-L470416 от 19.10.2020 г., банката имала право да обяви кредита за предсрочно изискуем при неплащане на дължимите погасителни вноски, подробно описани, както в извлечението от счетоводни книги от 03.12.2024г., така и в исковата молба. Счита, че предсрочната изискуемост е напълно законосъобразно упражнено право на кредитора. Относно твърдението за липса на надлежно уведомяване, посочва, че това възражение е неоснователно. В съответствие с т.18 от Тълкувателно решение №4 от 18.06.2014г. по т.д. №4/2013г. на ОСГТК на ВКС, Банката е уведомила кредитополучателя В. Т. С. за предсрочната изискуемост с уведомително писмо - покана за доброволно изпълнение изх. №ИД-27984-2024/14.10.2024г., получена лично от длъжника на 29.10.2024г., видно от приложените уведомително писмо и разписка. Посочва, че предсрочната изискуемост е произвела действие и кредитът е осчетоводен като предсрочно изискуем на 13.11.2024г., след изтичане на предоставения с поканата четиринадесетдневен срок за доброволно изпълнение, в който задължението не било платено от длъжника. Правно значение имало надлежното връчване, доказано чрез обратната разписка, а не дали ответникът твърди, че “не знае какво има в плика”. Съдебната практика е последователна, че върнатата

подписана обратна разписка доказва връчване на съдържащото се в пратката уведомление, освен ако насрещната страна не докаже обратното - каквито доказателства липсват. Относно твърдението, че кредитът е “без обезпечение” посочва, че това обстоятелство не препятства обявяването на предсрочна изискуемост. Българското законодателство не поставя наличие на обезпечение като условие за предсрочна изискуемост. Освен това договорът е сключен при изрично приемане от ответника на условията, включително относимите към лихвата, рисковете и реда за събиране. Излага, че неоснователни са и твърденията относно застраховката „Живот“, която не е предмет на иска и няма отношение към предсрочната изискуемост. Относно твърденията за “кредитен риск”, който се носел само от Банката, счита това твърдение за правно необосновано. „Кредитният риск“ в банковото право не означавал, че банката е длъжна да търпи неизпълнение. Законът и договорът изрично предоставяли на банката право да защити вземането си при неплатежоспособност или просрочие. Относно твърдението за изпълнително дело при ЧСИ Г.И., посочва, че това твърдение е невярно. Посочва, че от страна на О. АД не е образувано изпълнително дело при ЧСИ Г.И.. Процесното вземане се събиращо по изпълнително дело №20258700400074, образувано при ЧСИ И.С., рег. № 870, район на действие ОС - С.. В молбата се излага, че ответницата смесва различни изпълнителни производства по свои лични отношения с трети лица. Твърди, че това няма общо с настоящия спор и не доказва по никакъв начин недължимост на сумите.

Относно твърденията за неравноправни клаузи, посочва, че възраженията са общи, недоказани и формални. Клаузите на договора за кредит били индивидуално договорени, съответствали на банковите правила и добрите търговски практики, съответствали на изискванията на ЗПК (ако е потребителски кредит) или ЗЗП и не водели до значително неравновесие. Банката не начислявала лихва върху лихва, а само върху просрочената главница и съгласно договора - лихва за забава. Относно твърденията за частични плащания, посочва, че ответницата признавала просрочията. Частичните плащания не заличавали просрочието, нито препятствали правото на кредитора да обяви кредита за предсрочно изискуем.

С оглед на гореизложеното, моли съда да постанови решение, с което да признае за установено, че В. Т. С., с ЕГН ***** - кредитополучател, на основание Договор за потребителски кредит № 20R-L470416 от 19.10.2020 г.

дължи на „О.“, следните суми: 33 519.53 лева - главница; 4 886.10 лева- договорна лихва за периода 25.07.2021г. до 12.11.2024г.вкл.; законна лихва върху главницата считано от 03.12.2024г.; 2 446.53 лева - обезщетение за забава върху просрочените плащания за периода от 25.07.2021г. до 12.11.2024г.; 253.82 лева - обезщетение за забава на предсрочно изискуемата главница за периода от 13.11.2024г. до 02.12.2024г.; законна лихва върху просрочената главница от 03.12.2024г. до окончателното изплащане на задължението; за които суми е издадена Заповед № 2909 за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК от 06.12.2024г., постановена по ч.гр. д. №5382/2024г. на Районен съд С..

Моли да му се присъдят и разноските по настоящото дело - 941.96 лв. държавна такса и 150 лева юрисконсултско възнаграждение.

Предвид приетата задължителна съдебна практика, застъпена в т. 12 от ТР № 4/2013г. от 18.06.2014г., моли съдът да се произнесе с осъдителен диспозитив по дължимостта на разноските в заповедното производство.

В отговора на допълнителната искова молба ответницата посочва, че настъпилите просрочия не са основание за допускане на предсрочна изискуемост - чл. 430 - 432 ТЗ. Излага, че не е налице надлежно уведомление от банката към кредитополучателя, поради това, че има данни за изпратена пратка и същата получена от В. С., но няма доказателства какво е съдържанието на тази пратка. Надлежното връчване на една пратка не доказвало нейното съдържание. Посочва, че действително кредитният договор бил сключен без надлежно обезпечение или гаранция, или като условие за предсрочна изискуемост. Процесният договор за кредит бил сключен при наличие на „кредитен риск“, което означавало, че банката /търговецът/ носи рискът от неизпълнение. Излага, че никъде не е посочено в закона, че банката не е длъжна да търпи неизпълнение. Рискът се носел от търговеца. Поддържа твърдението си за наличието на неравноправни клаузи, сключване на договор при явно неизгодни условия за кредитополучателя. Посочва, че извършените частични плащания от В. С. преграждат пътя за предсрочна изискуемост и не са основание за възраженията по неравноправните клаузи и явно неизгодните условия по Договор за потребителски кредит. Посочва в тази връзка следното: Т. 6 от Договора (лихвен процент по кредита) Т.15 - лихви, такси и ГПР Т. 17 - обезпечение по кредита, Т.21 предсрочна изискуемост и принудително

изпълнение.

Съдът, като обсъди доказателствата по делото и взе предвид доводите на страните, намира за установено следното:

Страните не оспорват обстоятелството, че между тях е бил сключен Договор за потребителски кредит №20R-L470416 от 19.10.2020 г., по силата на който „О.“ АД е предоставила на отв.В. Т. С. - кредитополучателка и длъжница, банков кредит в размер на 35 000 лева /тридесет и пет хиляди лева/, като кредитът е изцяло усвоен, а крайният срок на издължаване е 25.09.2030г.

На 19.02.2021г. страните подписват Допълнително споразумение №1 към Договора за потребителски кредит №20R-L470416, с което договарятgratisен период за издължаване на вноските по главницата, променят част от условията по кредита, вкл. и крайния срок на издължаване, който е определен на 25.09.2030г.

Не е спорно обстоятелството, че на 03.12.2024г. ищецът е подал заявление по чл.417 от ГПК в Районен съд С. за издаване на Заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК и изпълнителен лист срещу длъжницата В. Т. С., с ЕГН ***** – кредитополучателка по договора за потребителски кредит.

По подаденото заявление РС С. е издал Заповед за незабавно изпълнение №2909 от 06.12.2024г. и Изпълнителен лист №2503 от 06.12.2024г. по ч. гр. д. №5382/2024г. срещу ответницата, като я осъдил да заплати на банката следните суми: 33 519.53 лева - главница; 4 886.10 лева - договорна лихва за периода 25.07.2021г.до 12.11.2024г.; 2 446.53 лева - обезщетение за забава върху просрочените плащания за периода от 25.07.2021г. до 12.11.2024г.; 253.82 лева - обезщетение за забава на предсрочно изискуемата главница за периода от 13.11.2024г. до 02.12.2024г.; законна лихва върху главницата, считано от 03.12.2024г. до изплащане на вземането; 822.12 лева – заплатена ДТ и 100 лева - юрисконсултско възнаграждение.

Въз основа на изпълнителния лист от 06.12.2024г. било образувано изпълнително дело № 20258700400074 по описа на ЧСИ И.С., рег. № 870 с район на действие - ОС С.. Препис от издадената заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК е връчена от ЧСИ

И.С. на длъжницата В. Т. С. на 19.03.2025г., чрез работодателя й. Длъжницата С. депозирала възражение по чл.414 и по чл.414а от ГПК. Със съобщение от 20.05.2025г. на Районен съд - С., получено в Банката на 30.05.2025г., последната била уведомена, че срещу Заповедта за изпълнение по ч.гр.д. 5382/2024г. е подадено възражение, като е указано, че в едномесечен срок трябва да предяви иск за установяване на вземането си от В. Т. С., предмет на издадената заповед за незабавно изпълнение.

В законоустановения срок са предявени настоящите установителни искове против ответницата.

Ищецът твърди, че по кредита е налице неизпълнение, изразяващо се в неплащане на задълженията от страна на кредитополучателката. Поради това и на основание чл. 60, ал.2 от ЗКИ Банката е упражнила правото си да обяви кредита за предсрочно и изцяло изискуем.

Ответницата оспорва доводите за неизпълнение и неплащане в срок на задълженията по кредита, но не представя доказателства за извършени плащания по кредита.

С оглед изясняване на спорните въпроси по делото е назначена и приета съдебно-икономическа експертиза, чието заключение съдът възприема като компетентно и мотивирано. Същото не е оспорено от страните по делото.

Видно от експертизата, направените от длъжницата погасителни вноски към Банката са 16 на брой. Общо погасената главница по кредита е в размер на 1 480,47лв. Общо погасената лихва по кредита е в размер на 1195,93лв. Общо погасена наказателна лихва по кредита е в размер на 88,29лв.

Видно от експертизата, общата сума, погасена от длъжницата към „О.” АД по кредит № 20R-L470416 е в размер на 2 764,69лв.

Вноски по кредита са извършвани на всяко 25-то число от месеца, като първата вноска е направена на 25.10.2020г. а последната дата на плащане е 25.01.2024г.

В съответствие с т. 18 от Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. по тълк. д. №4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, Банката е изпратила Уведомително писмо - покана за доброволно изпълнение до кредитополучателката, за да обяви кредита за предсрочно изискуем. Банката е уведомила кредитополучателката В. Т. С. за предсрочната изискуемост с уведомително

писмо - покана за доброволно изпълнение изх. №ИД-27984-2024/14.10.2024г., получена лично от длъжницата на 29.10.2024г., видно от приложените уведомително писмо и разписка /л.19 и л.20 от делото/.

Видно от данните по делото, в дадения от банката 14-дневен срок ответницата не е погасила просрочените си задължения по кредита. Банката е осчетоводила кредита като предсрочно изискуем на 13.11.2024г., след изтичане на предоставения с поканата четиринадесетдневен срок за доброволно изпълнение, в който задължението не е било платено от длъжницата.

С това изискването на чл. 60, ал. 2 от Закона за кредитните институции е спазено от страна на банката. Съдът приема за установено по делото, че предсрочната изискуемост е произвела действие.

Съгл.чл.60, ал.2 ЗКИ, когато кредитът или отделни вноски от него не бъдат издължени на договорените дати за плащане, както и в случаите, когато кредитът бъде обявен за предсрочно изискуем поради неплащане в срок на една или повече вноски по кредита, банката може да поиска издаване на заповед за незабавно изпълнение по реда на [чл. 418 от Гражданския процесуален кодекс](#) въз основа на извлечение от счетоводните си книги.

Сключеният Договор за потребителски кредит №20R-L470416 от 19.10.2020 г. и Допълнително споразумение №1 към Договора за потребителски кредит №20R-L470416, имат характеристиките на договор за потребителски кредит по смисъла на [чл. 9, ал. 1 от ЗПК](#), спрямо който са приложими особените изисквания за действителност на ЗПК. Съгласно чл.22 ЗПК, когато не са спазени изискванията на чл. 10, ал. 1, чл. 11, ал. 1, т. 7-12 и 20 и ал. 2, договорът за потребителски кредит е недействителен.

В настоящия случай, съдът намира, че уговорените между страните клаузи са обективирани на хартиен носител и са формулирани по ясен и разбираем начин, както и с еднакъв шрифт по вид, формат и размер, не по-малък от 12, с което е спазена регламентираната в [чл. 10, ал. 1 ЗПК](#) форма за действителност на договора.

Съдът намира, че процесният договор е сключен в писмена форма и отговаря на императивните изисквания на чл. 11, ал. 1, т. 7, т. 9, т. 11 и т.20 от ЗПК. Посочени са датата и мястото на сключване, вида на предоставения кредит, индивидуализиращи данни за страните, размерът на получената сума,

общият размер, който следва да се върне - 45250.23 лв./чл. 9/.

Спазено е и изискването на разпоредбата на [чл. 11, ал. 1, т. 9 ЗПК](#), където е посочено, че в договора следва да се съдържа лихвеният процент по кредита, условията за прилагането му и индекс или референтен лихвен процент, който е свързан с първоначалния лихвен процент, както и периодите, условията и процедурите за промяна на лихвения процент, ако при различни обстоятелства се прилагат различни лихвени проценти, тази информация се предоставя за всички приложими лихвени проценти.

В чл. 15.3.1 - чл. 15.3.5 от договора е предвидена възможност за промяна на лихвения процент при точно определени условия и в точно определени размери.

Съдът намира, че в горепосочените клаузи ясно и недвусмислено е посочен приложимия лихвен процент, методиката за изчисляване и условията за неговата промяна, в съответствие с разпоредбата на чл. 11, ал.1, т. 9 от ЗПК.

От представения към Договор за потребителски кредит №20R-L470416 от 19.10.2020 г. погасителен план се установява, че вноските са посочени точно и конкретно за целия период на договора. Впоследствие след направените промени на договора с Допълнително споразумение №1 към Договора за потребителски кредит №20R-L470416 отново е приложен погасителен план, в който се конкретизирани отделните месечни вноски по кредита. И първоначалния и последващия погасителен план са подписани надлежно от страните по договора. В случая кредитополучателката е запозната и се е съгласила с условията на договора, като на същата са известни конкретните дължими размери помесечно по кредита за целия срок на договора.

В чл. 8 от договора е посочено, че ГПР е в размер на 5, 52%. Съгласно [чл. 19, ал. 4 ЗПК](#), годишният процент на разходите не може да бъде по-висок от пет пъти размера на законната лихва по просрочени задължения в левове и във валута, определена с постановление на Министерския съвет на Република България. Следователно, в настоящия случай, посоченият размер на ГПР /5.52 %/ е по - нисък от установения в [чл. 19, ал. 4 ЗПК](#) императивен максимален размер до пет пъти размера на законната лихва по просрочени задължения. Поради изложеното, съдът намира, че не е нарушена императивната разпоредба на чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК.

На следващо място по делото е приложен и погасителен план, съдържащ информация за размера, броя, периодичността и датите на плащане на погасителните вноски, съобразно [чл. 11, ал. 1, т. 11 ЗПК](#).

С оглед изложеното, съдът намира, че сключеният договор между страните по делото отговаря на императивните изисквания на [чл. 10, ал. 1, чл. 11, ал. 1, т. 7- 12](#) и [т. 20](#) и не е налице недействителност на Договор за потребителски кредит №20R-L470416 от 19.10.2020 г. и Допълнително споразумение №1 към Договора за потребителски кредит №20R-L470416 или на отделни негови клаузи, в какъвто смисъл са наведени оплаквания на ответницата, без да са посочени конкретни нарушени законови изисквания на ЗПК.

Видно от експертизата, към 03.12.2024г. задълженията по кредита на ответницата В. Т. С. са следните:

Главница по кредита - 23 534,91лв.

Просрочена главница по кредита за периода от 25.07.2021г. до 12.11.2024г. - 9 984,62лв.

Общият размер на дължимата главница е 33 519,53лв.

Според експертизата, просрочената редовна лихва, начислена за периода от 25.07.2021г. до 12.11.2024г. е в размер на 4 826,67лв.

Просрочено обезщетение за забава за периода от 25.07.2021г. до 12.11.2024г. е в размер на 2 036,07лв. Изчислената лихва за забава е само върху главницата.

Редовната лихва за изискуемост за 12.11.2024г. е в размер на 59,43лв.

Законната лихва върху предсрочно изискуемата главница за периода от 13.11.2024г. до 03.12.2024г. е в размер на 253,82лв.

Общият размер на лихвите е 7 175,99лв.

Общият размер на главница и лихва е 40 695,52лв.

Според експертизата, общото задължение на отв.В. Т. С. по кредит № 20R- L470416 е 40 695,52лв.

Както беше посочено по-горе в изложението, експертизата не е оспорена от страните по делото.

Предвид гореизложените съображения, съдът следва да признае за установено, че В. Т. С., с ЕГН ***** - кредитополучател, на основание Договор за потребителски кредит №20R-L470416 от 19.10.2020 г. дължи на „О.“, следните суми:

-33 519.53 лева – главница, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 03.12.2024г. до окончателното изплащане на задължението;

-4 826,67лв. - договорна лихва за периода 25.07.2021г.до 12.11.2024г.вкл, съобразно заключението на експертизата;

-2 036,07лв. - обезщетение за забава върху просрочените плащания за периода от 25.07.2021г. до 12.11.2024г., съобразно заключението на експертизата;

-253.82 лева - обезщетение за забава на предсрочно изискуемата главница за периода от 13.11.2024г. до 02.12.2024г., за които суми е издадена Заповед № 2909 за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по 417 ГПК от 06.12.2024г., постановена по ч.гр. д. №5382/2024г. на Районен съд С..

Съдът счита, че следва да отхвърли като недоказани исковете, както следва: за разликата над уважения размер от 4 826,67лв. до предявения размер от 4886.10лв. договорна лихва за периода 25.07.2021г.до 12.11.2024г. вкл, в какъвто размер е предявен иска, както и за разликата над уважения размер от 2036,07лв. до предявения размер от 2446.53лв.- обезщетение за забава върху просрочените плащания за периода от 25.07.2021г. до 12.11.2024г. За посочените размери исковете се явяват недоказани и следва да се отхвърлят от съда като такива.

По отговорността за разноси в заповедното производство:

С решението по установителния иск съдът се произнася с осъдителен диспозитив по дължимостта на разноските в заповедното производство, съгласно т. 12 от Тълкувателно решение № 4/2013 г. от 18.06.2014 г. на ОСГТК на ВКС.

В настоящия случай по ч. гр. д. № 5382/2024 г. по описа на Районен съд – С., „О.“ АД е заплатила следните разноси: държавна такса в размер на 822.12 лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. или в общ

размер на 922.12 лв. /471.47 евро/.

С оглед изхода на делото ответницата следва да заплати на „О.“ АД направените разноски по ч. гр. д. № 5382/2024 г. по описа на Районен съд – С. в размер на 912.91 лв. /466.76 евро/.

По разноските в настоящото производство.

Ищецът „О.“ АД е заплатил следните разноски: държавна такса в размер на 867.04 лв. /443.31 евро/, възнаграждение за изготвяне на съдебно – икономическа експертиза в размер на 600.01 лв./306.78 евро/. На основание чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 150лв. /76.69евро/ Или така общият размер на разноските е 1617.05 лв. /826.78 евро/.

С оглед изхода на делото, ответницата следва да заплати на „О.“ АД направените разноски в настоящото производство в размер на 818.52 евро.

Съгласно [чл.3-5 от Закона за въвеждане на еврото в Република България \(ЗВЕРБ\)](#), [решение \(ЕС\) 2025/1407](#) на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и [Регламент \(ЕС\) 2025/1409](#) на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на [Регламент \(ЕО\) № 2866/98](#) по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е евро, равностойно на 1,95583 български лева. Поради това, горепосочените сума следва да се превалутират по правилата на [чл. 12-13 от ЗВЕРБ](#), тъй като решението е постановено след 01.01.2026г.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на В. Т. С., с ЕГН *****, с поС.ен и настоящ адрес: гр.С., **, че дължи на „О.“ ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. С.**, чрез пълномощника Е. А. Ж. юрисконсулт, със съдебен адрес: гр. С., ** на основание Договор за потребителски кредит №20R-L470416 от 19.10.2020 г. следните суми: 33519.53 лева – главница, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 03.12.2024г. до окончателното изплащане на сумата; 4 826,67лв. - договорна лихва за периода 25.07.2021г.до 12.11.2024г. вкл.; 2 036,07лв. - обезщетение за

забава върху просрочените плащания за периода от 25.07.2021г. до 12.11.2024г.; 253.82 лева - обезщетение за забава на предсрочно изискуемата главница за периода от 13.11.2024г. до 02.12.2024г., за които суми е издадена Заповед № 2909 за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по 417 ГПК от 06.12.2024г., постановена по ч.гр. д. №5382/2024г. на Районен съд С..

ОТХВЪРЛЯ като недоказани предявените искове от „О.” ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. С.**, чрез пълномощника Е. А. Ж. юрисконсулт, със съдебен адрес: гр. С., ** против В. Т. С., с ЕГН *****, с поС.ен и настоящ адрес: гр.С., **, както следва: за установяване дължимостта на разликата над уважения размер от 4826,67лв. до предявения размер от 4886.10лв. договорна лихва за периода 25.07.2021г.до 12.11.2024г. вкл., в какъвто размер е предявен иска, както и за установяване дължимостта на разликата над уважения размер от 2036,07лв. до предявения размер от 2446.53лв.- обезщетение за забава върху просрочените плащания за периода от 25.07.2021г. до 12.11.2024г. за които суми е издадена Заповед № 2909 за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по 417 ГПК от 06.12.2024г., постановена по ч.гр. д. №5382/2024г. на Районен съд С..

ОСЪЖДА В. Т. С., с ЕГН *****, с поС.ен и настоящ адрес: гр.С., **, да заплати на „О.” ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. С.**, чрез пълномощника Е. А. Ж. юрисконсулт, със съдебен адрес: гр. С., ** следните суми: сумата 466.76 евро /четирисотин шейсет и шест евро и 76 евроцента/, представляваща направените разноси по ч. гр. д. №5382/2024 г. по описа на Районен съд – С., съразмерно на уважената част на исковите и сумата 818.52 евро /осемстотин и осемнадесет евро и 52 евроцента/, представляваща направените разноси в настоящото производство пред С. окръжен съд, съразмерно на уважената част на исковите.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред П. апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – С.: _____